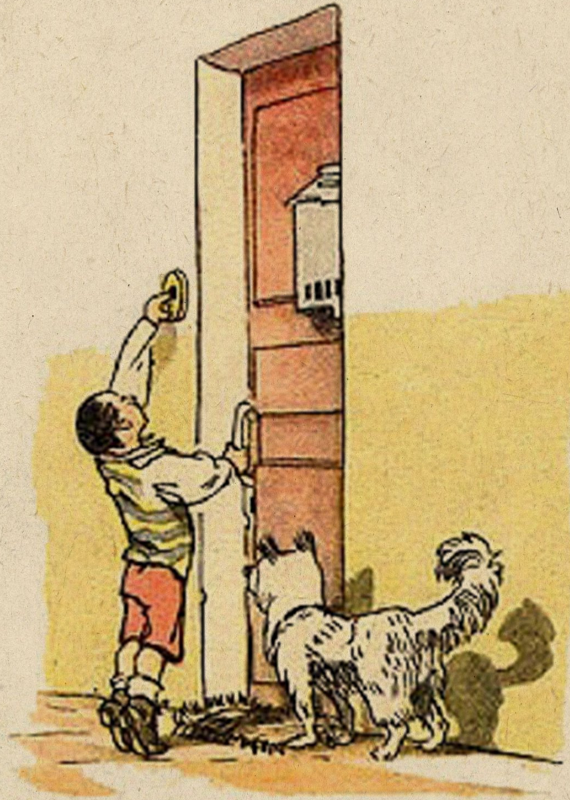
निकोलाई नोसोव

लपाछपी

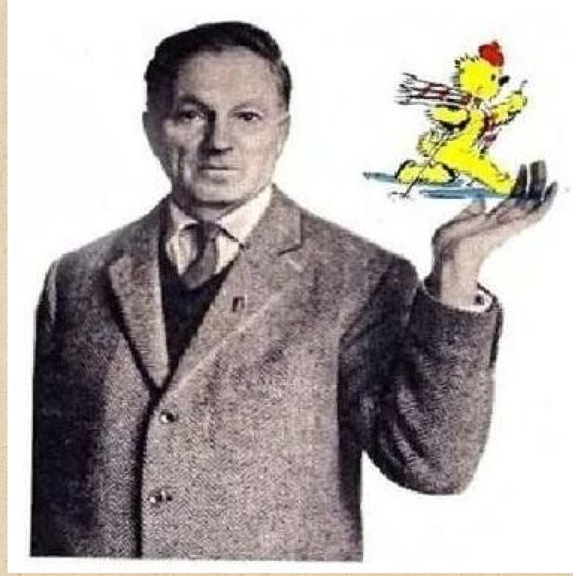


निकोलाई नोसोव

लपाछपी



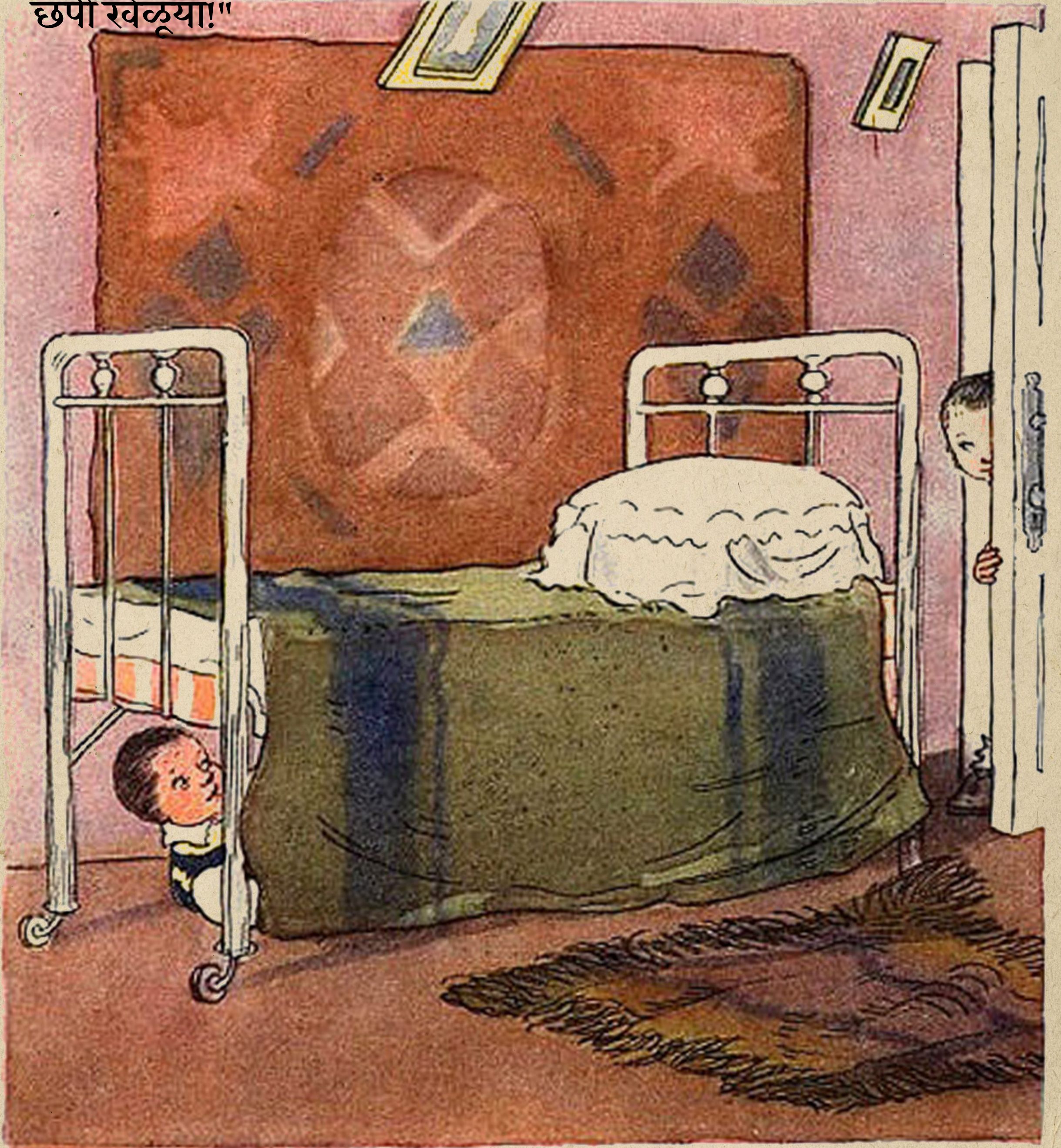
MINI PROGRESS & MINI RADUGA



चित्रे: ए. कानेव्स्की

अनुवादः दमित्र माझ्रानाव

विट्या आणि स्लाविक हे शेजारी होते. ते कायमच एकमेकांकडे पळत पळत जात असत.
एके दिवशी विट्या स्लाविककडे गेला. स्लाविक म्हणाला, "चल, लपा-छपी खेळूया!"

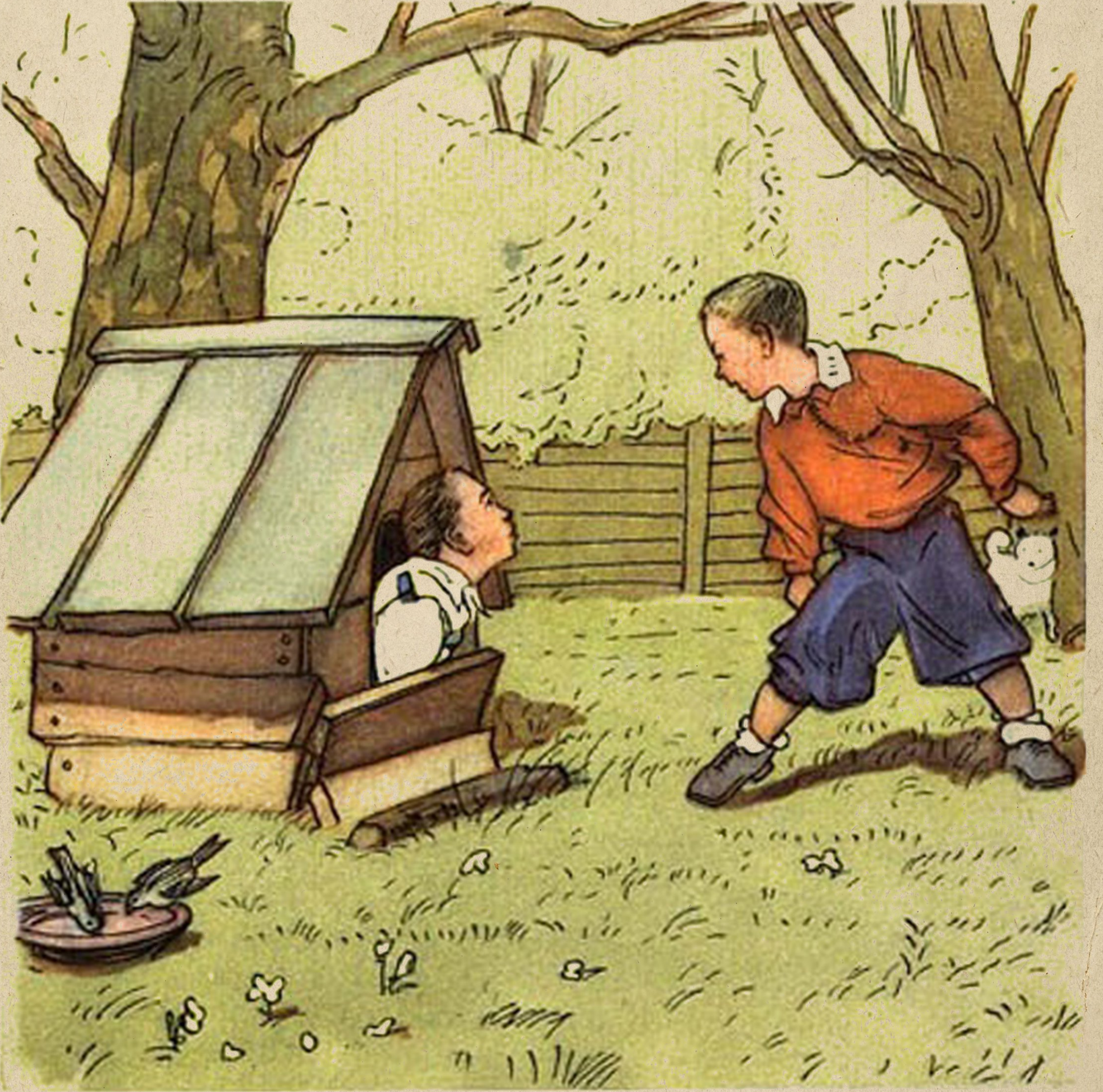


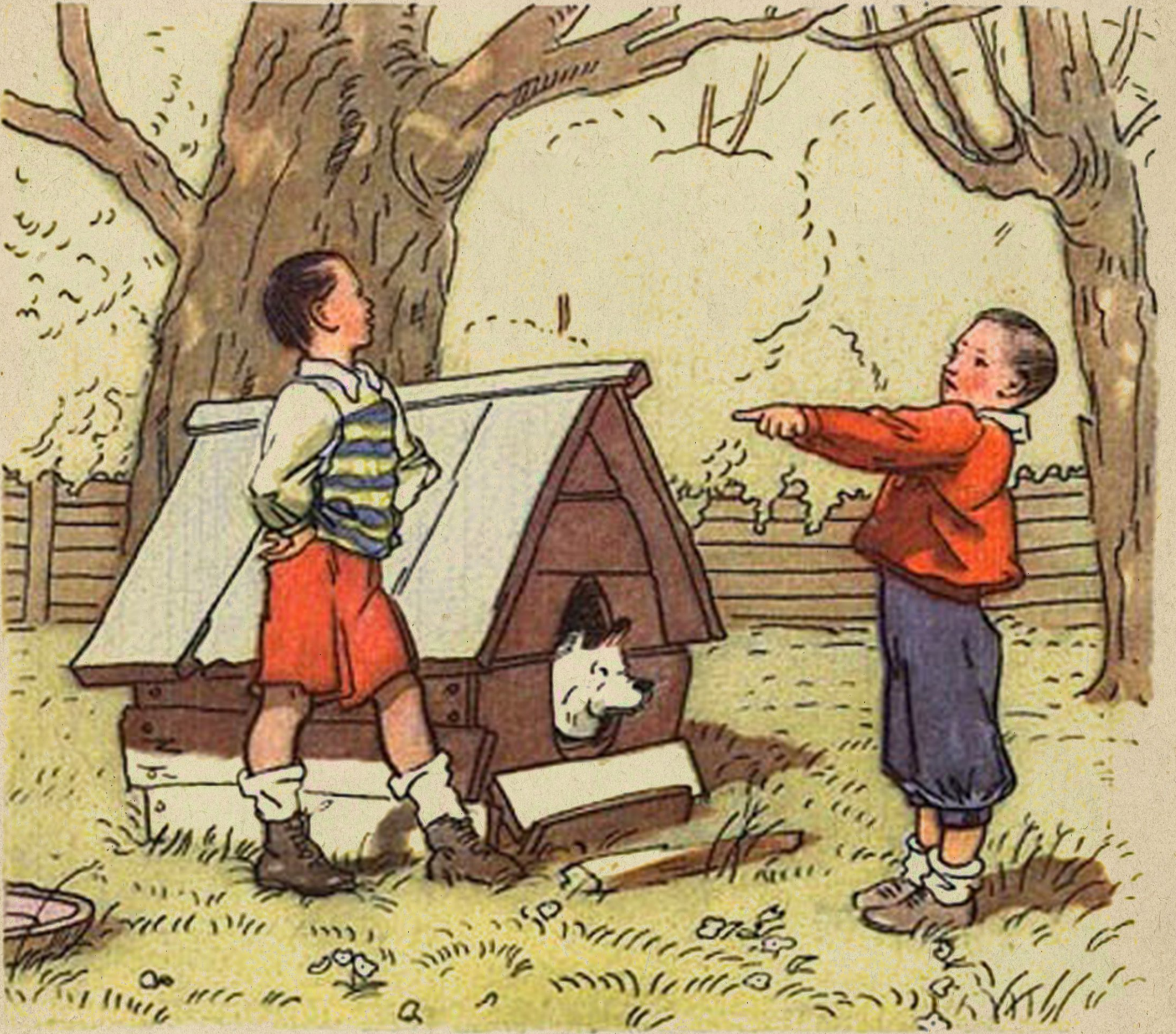
"ठीक आहे," विट्या म्हणाला. "पण मी आधी लपणार!"
"बरं," स्लाविक म्हणाला. "मी तुला शोधतो." आणि तो बाहेर गेला.
विट्या खोलीत पळत गेला, पलंगाखाली सरकला आणि ओरडला, "तयार!"

स्लाविक आत आला, पलंगाखाली पाहिलं आणि लगेच विट्याला शोधून काढलं.
विट्या बाहेर आला आणि चिडून म्हणाला, "हे बरोबर नाही! मी नीट लपलोच नव्हतो. मी नीट लपलो असतो, तर तुला सापडलोच नसतो. मी पुन्हा लपतो!"
"ठीक आहे, पुन्हा लप," स्लाविकने मान्य केलं आणि परत बाहेर गेला.



विट्या अंगणात पळत गेला आणि लपायची जागा शोधू लागला. शेडजवळ त्याला कुत्र्याचं घरकुल दिसलं. बोंबिक नावाच्या कुत्र्याला झटकून तो आत शिरला आणि ओरडला, "तयार!"
स्लाविक अंगणात आला आणि विट्याला शोधू लागला. पण कितीही शोधलं तरी विट्या सापडत नव्हता.
शेवटी विट्या कंटाळला आणि डोकावून बाहेर पाहू लागला. स्लाविकने त्याला पाहिलं आणि ओरडला, "तू इथे आहेस! बाहेर ये!"





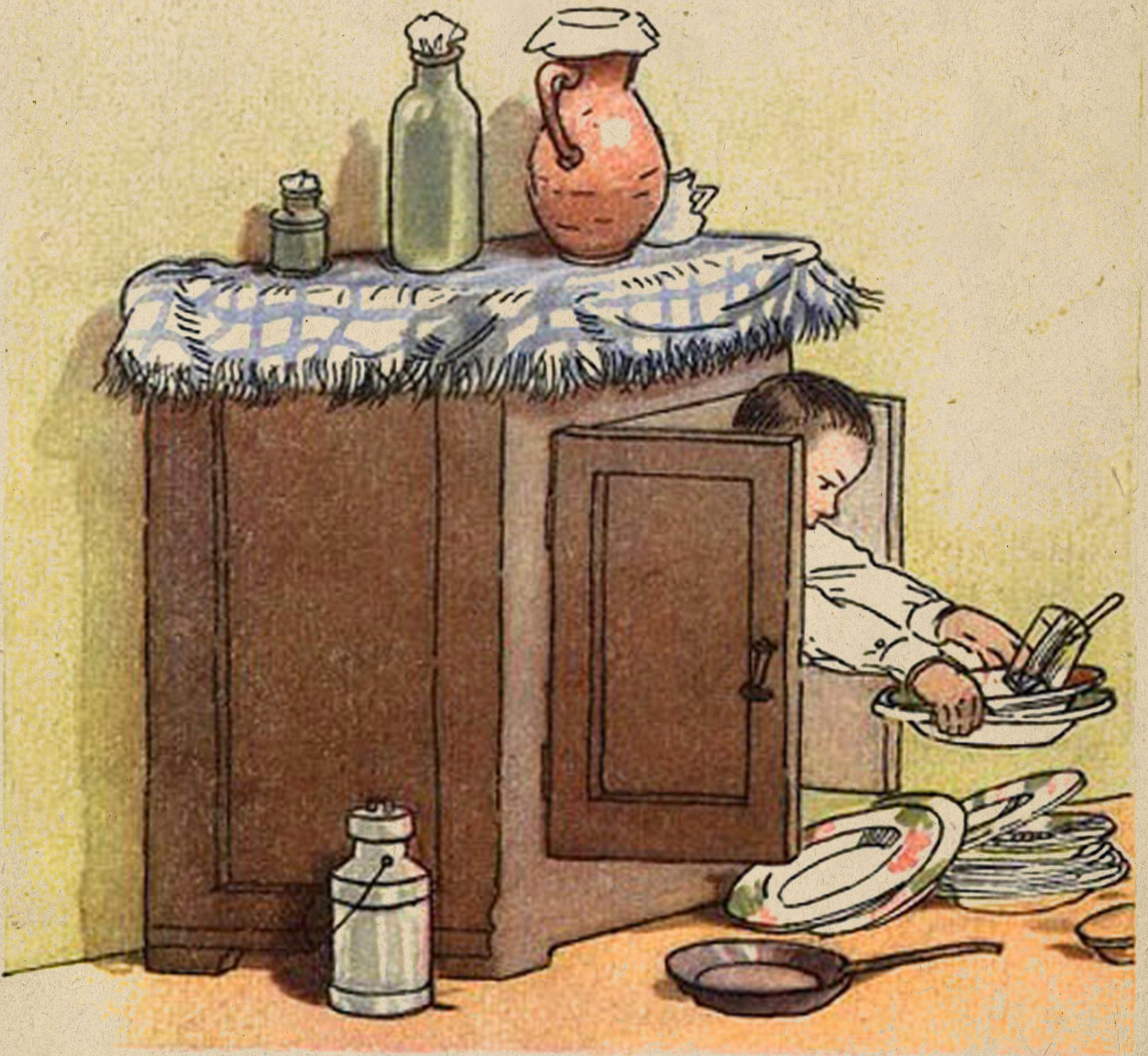
विट्या बाहेर आला आणि म्हणाला, "हे बरोबर नाही! तू मला सापडला नाहीस. मीच बाहेर पाहिलं म्हणून तुला कळलं!"
"मग बाहेर का डोकावलास?" स्लाविकने विचारलं.
"त्या घरकुलात वाकून बसून बसून माझा कंटाळा आला. जर मी वाकून बसलो नसतो, तर तुला मी सापडलोच नसतो. मी पुन्हा लपतो!"
"नाही, आता माझा नंबर आहे लपायचा," स्लाविक म्हणाला.
"मग मी खेळणारच नाही!" विट्या चिडून म्हणाला.



"ठीक आहे, पुन्हा लपू दे," स्लाविक म्हणाला.
विट्या खोलीत गेला, दरवाजा लावला आणि कपड्यांच्या स्टँडच्या मागे कोटाच्या खाली लपला. स्लाविक पुन्हा त्याला शोधायला गेला.
दरम्यान, बोंबिक आत शिरला आणि कपड्यांच्या स्टँडपाशी विट्याला हुंगू लागला.
विट्याने चिडून त्याला लाथ मारली.
स्लाविकने हे पाहिलं आणि ओरडला, "तू इथे आहेस! बाहेर ये!"

"ठीक आहे, पुन्हा लपू दे," स्लाविक म्हणाला.
विट्या खोलीत गेला, दरवाजा लावला आणि कपड्यांच्या स्टॅंडच्या मागे कोटाच्या खाली लपला. स्लाविक पुन्हा त्याला शोधायला गेला.
दरम्यान, बोंबिक आत शिरला आणि कपड्यांच्या स्टॅंडपाशी विट्याला हुंगू लागला. विट्याने चिडून त्याला लाथ मारली.
स्लाविकने हे पाहिलं आणि ओरडला, "तू इथे आहेस! बाहेर ये!"



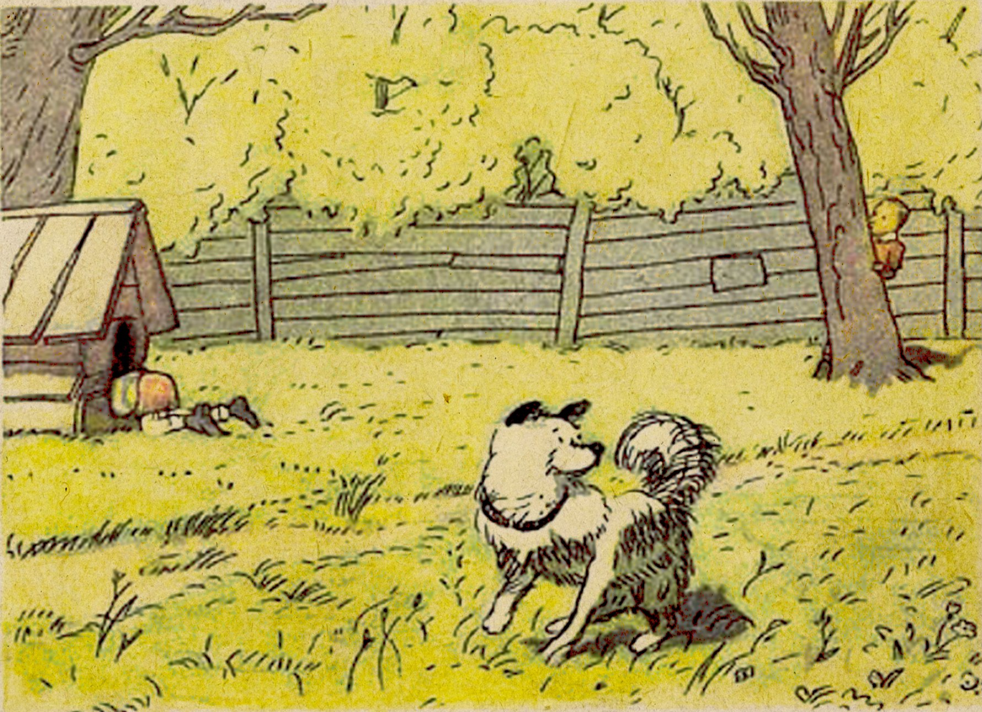


विट्या बाहेर आला आणि म्हणाला, "हे बरोबर नाही! तू नाही, बोंबिकने मला शोधलं. मी पुन्हा लपणार!"
"नाहीस," स्लाविक म्हणाला. "नेहमी तूच लपतोस, आणि मला शोधावं लागतं!"
"अरे, फक्त एकदा शोध, मग तू लप," विट्या म्हणाला.
स्लाविकने डोळे मिटले. विट्या स्वयंपाकघरात पळाला, कपाटातून भांडी काढून बाहेर ठेवली आणि आत लपून बसला.

स्लाविकने स्वयंपाकघरात येऊन भांडी पाहिली आणि लगेच कळलं की विट्या कपाटात आहे. तो अलगद कपाटाला कुलप लावून अंगणात गेला आणि बोबिकसोबत लपा-छपी खेळायला लागली.
थोड्या वेळाने विट्याचा कंटाळा आला. त्याने बाहेर येण्याचा प्रयत्न केला, पण दरवाजा उघडत नव्हता.
तो घाबरून ओरडला, "स्लाविक! मला बाहेर काढ!"



"तर तुम्ही कपाटात राहू शकता, आणि मी खेळायला जाऊन येईन," स्लाविक म्हणाला.
"तुम्ही असं करू नये!" वित्या ओरडला. "हे एक मित्रत्वाचे वागणं नाही."
"तर, मी तुम्हाला नेहमी शोधायचं करणे म्हणजे मित्रत्वाचे वागणं आहे का?"
"हो, ते आहे."
"तर तुम्ही सगळा दिवस कपाटात राहा."
"ठीक आहे, मी तुम्हाला शोधीन, फक्त मला बाहेर काढा," वित्या त्याला विनवले.
स्लाविकने कडी उघडली. वित्या बाहेर आला, कडी पाहिली आणि म्हणाला:
"तर तुम्ही मला जानबुजून बंद केला? मी तुम्हाला शोधणार नाही!"
"तर शोधू नकोस," स्लाविक म्हणाला. "मला बोबिकसोबत खेळायला आवडतं."
"पण बोबिक तुम्हाला शोधू शकत नाही, नाही का?"
"हो, तो करू शकतो. तो तुम्हापेक्षा चांगला आहे!"
"तर आपण दोघेही बोबिकपासून लपून राहू."
तर वित्या आणि स्लाविक अंगणात गेले आणि बोबिकपासून लपायला लागले. बोबिकला लपंडाव खेळायला चांगलं आवडतं, फक्त त्याचं डोळे घट्ट बंद ठेवता येत नाही.



Translated by Damitr
Mazanav
Illustrated by A.Kanevsky

Edited by Evgeny Spirin, Arvind
Gupta.
Layout by Evgeny Spirin, Arvind
Gupta, Damitr Mazanav.

International project:
"Mini Progress and Mini Raduga"
And project: " Mir-titles"





आमिनादव मोइसेविच कानेव्स्की — कलाकार आणि चित्रकार
रशियात १७ मार्च १९६९ रोजी जन्म
सोव्हिएट संघात १९७६ मध्ये मृत्यू
आरएसएफएसआरचे लोककलाकार (१९६६), सोव्हिएट संघाच्या कला अकादमीचे सहयोगी सदस्य (१९६२)

आमिनादव कानेव्स्कीचा जन्म युक्रेनमधील एलिसावेतग्राड (सध्याचे कीरोव्होग्राड) या जिल्हा शहरात झाला. १९२१ मध्ये त्याला त्याच्या सैन्य युनिटमधून व्हकेहुटेमास (VKHUTEMAS) मध्ये शिकण्यासाठी पाठवण्यात आले. १९२४ मध्ये कामगार फॅकल्टीमध्ये पदवी घेतल्यानंतर त्याला त्याच्या ग्राफिक विभागात प्रवेश मिळाला. त्याने पी. या. पावलिनोव, एन. एन. कुप्रेयानोव, व्ही. ए. फावोर्स्की आणि डी. एस. मूर यांच्या मार्गदर्शनाखाली अभ्यास केला. तो क्रांतिकारी रशियाच्या कलाकारांच्या संघाचा सदस्य होता.

कानेव्स्कीकडून पहिल्या चित्रांचे प्रकाशन १९२४ मध्ये *बेज़बोजनिक उ स्टांका* या मासिकात झाले. १९२० च्या शेवटी त्याने *पायनियर* आणि *डैश* या मासिकांमध्ये, *कोम्सोमोल्स्काया प्राव्दा* या वृत्तपत्रात, आणि १९३० च्या दशकाच्या मध्यात *क्रोकोडिल* मध्ये सतत काम केले. सोव्हिएट लोकांच्या अनेक पिढ्यांनी त्याच्या चित्रकलेने सजवलेल्या पुस्तकांसोबत वाढले. १९४० च्या दशकाच्या अखेरीस त्याने तयार केलेल्या *द गोल्डन की, किंवा बुराटिनोच्या साहसांचा* या पुस्तकासाठी केलेल्या चित्रांमुळे तो प्रसिद्ध झाला, आणि ते चित्र अनेक वेळा पुनर्प्रकाशित झाले.

त्यानंतर, त्याने के. आय. चुकोव्हस्कींच्या *मॉयडोडीर* आणि *कोक्रोच* या पुस्तकांसाठी तसेच एस. या. मार्शक, अ. ल. बार्टो, एस. व्ही. मिखालकोव, व्ही. व्ही. मयाकॉव्हस्कींच्या *सॅटायर* आणि एन. एन. नोसोवच्या *द हॅप्पी फॅमिली* आणि *वित्याच्या शाळेतील आणि घरातील जीवन* या पुस्तकांसाठी चित्रे तयार केली.

पुस्तक आणि मासिक चित्रकलेच्या अतिरिक्त, कानेव्स्कीच्या १९३० ते १९६० च्या दशकांतील त्याच्या इंस्त्रेझ्मधून आणि आत्मविश्वासाने तयार केलेल्या जलरंग चित्रकलेच्या कामांनी अजूनही दर्शकांपर्यंत पोहोचलेले नाहीत. या चित्रकलेत एक लिरिकल लँडस्केप आणि प्रतिभावान पोर्ट्रेट आर्टिस्ट म्हणून कानेव्स्कीची नवीन बाजू प्रकट होते.

१९३७ मध्ये त्याने मुरझिल्का या प्रसिद्ध पात्राचे चित्र तयार केले, जे सोव्हिएट संघात खूप लोकप्रिय झाले — एक पिवळ्या रंगाचे फुलपाखरू पात्र, लाल बेरेटमध्ये, गळ्यात स्कार्फ आणि खांद्यावर कॅमेरा लावलेले.

तो मॉस्को मध्ये मरण पावला आणि गोलोविन्सकोय स्मशानभूमीत दफन करण्यात आला.